

2024-01-28 Herinnering Henk Nijhuis bij uitreiking eerste Marga Jacobs Milieuprijs

Mijn eerste herinnering aan Marga Jacobs is van begin jaren 80. Ik was student scheikunde aan de Radboud Universiteit en deelnemer aan het vrijwillige studieonderdeel "Chemie en samenleving", Marga was docent van "Biologie en samenleving". Tussen die twee onderdelen waren ook onderling contacten. In die tijd is mijn interesse gewekt om niet een onderzoeksbaan te zoeken, maar me bezig te gaan houden met maatschappelijke consequenties van gebruik van chemische stoffen en uitstoot van bedrijven, verkeer etc.. Na mijn studie werkte ik eerst bij Haskoning in bodem- en luchtonderzoeken en was daar collega van Johan Vollenbroek. In 1992 kwam ik bij de gemeente Nijmegen terecht . In 1995 ben ik me gaan bezighouden met onderzoeken ter onderbouwing van de discussies over uitstoot van carcinogene stoffen in Nijmegen-West/Weurt. Dat waren intense tijden met felle discussies tussen de verschillende partijen. Ook Marga kon dan best fel discussiëren met haar typerende motoriek, met zwaaiende armen en hoofdschudden. Ik zag mijn rol vooral in het zoeken naar feiten, zodat zo min mogelijk discussie was over de getallen zelf en meer over de interpretatie ervan. Marga was dan wel actief aan de "andere zijde" als beschermer van het leefmilieu, maar altijd probeerde zij wel in gesprek te zijn met alle partijen.

Maar we stonden niet alleen TEGENover elkaar. In een aantal gevallen stonden we ook aan dezelfde zijde, zoals het aanvechten van vergunningen voor Electrabel door de provincie Gelderland. Dat we ook wonnen trouwens. Sorry, Rutger-Jan.

Maar het mooiste voorbeeld van aan dezelfde kant staan, was toch wel het project "Smart Emission", het samen met bewoners meten van luchtkwaliteit met relatief simpele sensoren, het interpreteren van data, en daarmee burgers bewust te maken van de leefomgeving en streven naar verbetering. Het project kreeg de prijs van "Slimste project van Nederland", niet alleen voor de techniek maar vooral ook het samen uitvoeren met burgers. Marga was daarin DE drijvende kracht achter de inbreng van bewoners in dit project. Ze was een sterke, bevlogen vrouw, ze bracht structuur en verbinding in dat overleg met sensorhouders. En die overleggen waren ook altijd gezellig...en altijd chocola! En met chocola heb je altijd verbinding met mij 😊!! Helaas is door het heengaan van Marga het project Smart Emission enigszins verbleekt. Maar het verbindende van Marga zal mij het meest bijblijven. Ik heb de laatste 2 jaren geregeld verzucht, "was er nog maar iemand als Marga in de discussies".